

GEHOORZAAMHEID AAN HET WOORD VAN GOD (2)

hjms

Geliefde broeders en zusters, in deze dagen getuigt de Heilige Geest in de harten van de kinderen Gods, dat we vlak vóór de Wederkomst van onze Here Jezus Christus leven. Nog éven en Hij komt terug! Éerst zal Hij Zijn Bruidsgemeente, bestaande uit de in Hem gelovende Joden en heidenen, tot Zich nemen. Daarná komt Hij terug en wel in Zijn volle majesteit, glorie en heerlijkheid, opdat élk oog ter wereld Hem zal aanschouwen.

We merken het aan alles! Aan de politieke situatie in de wereld, met name in en rond het Midden-Oosten met Israël als de spil. Maar ook aan de zaken rondom ons heen merken we het. De geestelijke afval is massaal geworden en de goddeloosheid ten top gestegen! Men begint de christenen langzamerhand te haten, omdat zij de zonde afwijzen en een boodschap van liefde en heiligmaking verkondigen, die velen onwelgezind is. Hoe kan het ook anders, nu vele ongelovigen zich ongeremd willen verlustigen in het kwade en in de onreinheid. Men leeft haast uitsluitend voor materiële zaken en kortstondige genietingen en men heeft Jezus niet meer nodig. Oh, men wil wel spirituele bevrediging ontvangen, maar dan liever via allerlei onduidelijke mediums als magnetiseurs, helderzienden, strijkers, etc. Op de televisie bemerkt men zeker wel zogenaamd respect voor andersdenkenden, bijvoorbeeld voor moslims. Maar dit respect is verdraaid en vooral gebaseerd op politieke correctheid en op angst voor represailles. Respect voor bijbelgetrouwe christenen is er zeker niet, zij worden stelselmatig belachelijk gemaakt.

Daarom, broeders en zusters, bereidt u zich er op voor dat er zware tijden zullen aanbreken. De grote verdrukking in de eindtijd, waarover de Bijbel spreekt, zullen wij uit genade mogen ontvluchten, maar dit betekent daarom nog niet dat wij in het geheel niet verdrukt zullen worden. Wij zullen óók verdrukt gaan worden.

Wij zien dit terug in de geschiedenis van het volk Israël. Nadat zij, na hun omzwervingen door de woestijn gedurende veertig lange jaren, eindelijk voor de poorten van het Beloofde Land stonden, was er nog een hinderpaal, namelijk de rivier de Jordaan. Daar moesten zij doorheen, om vervolgens met strijd het land te veroveren. Het Beloofde Land verwijst in schaduwbeeld onder andere naar het Koninkrijk van Vrede, dat zal aanbreken nadat Koning Jezus is wedergekeerd. De Jordaan verwijst naar de voorafgaande jaren van verdrukkingen.

Het volk van Israël was gehouden om bij het oversteken van die Jordaan de Arke des Verbonds (door de priesters op hun schouders gedragen) nauwgezet in het oog te houden en na te volgen (Joz. 3:3). De Arke des Verbonds was de troon van God op aarde, vanwaar Hij tot Zijn volk sprak (Ex. 25:22; Jes. 37:16; 2 Kon. 19:15), maar verwijst ook naar de levende gemeenschap tussen Christus als het Hoofd der Gemeente en Zijn Lichaam. Hoe belangrijk is het daarom om nauwgezet te luisteren naar het Woord dat God tot ons spreekt. Aandachtig luisteren om het met het hart te horen én het vervolgens te gehoorzamen.

De wijze van het dienen van God is het onderwerp van deze prediking met als belangrijkste aspect (zo u wilt de rode draad) de gehoorzaamheid aan Zijn Woord.

2 Tim. 2:1-7 – “1 Gij dan, mijn zoon, word gesterkt in de genade, die in Christus Jezus is; 2 En hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren. 3 Gij dan, lijd verdrukkingen, als een goed krijgsknecht van Jezus Christus. 4 Niemand, die in den krijg dient, wordt ingewikkeld in de handelingen des leeftochts, opdat hij dien moge behagen, die hem tot den krijg aangenomen heeft. 5 En indien ook iemand strijdt, die wordt niet gekroond, zo hij niet wettelijk heeft gestreden. 6 De landman, als hij werkt, moet alzo eerst de vruchten genieten. 7 Merk, hetgeen ik zeg; doch de Heere geve u verstand in alle dingen.”

We lezen dat de apostel Paulus ons in dit schriftgedeelte opwekt om:

- * Verdrukkingen te lijden zoals een krijgsknecht, dus als een soldaat (vers 3-4);
- * Wettelijk te strijden zoals een sportman, of een atleet (vers 5);
- * Te arbeiden zoals een landman, dus als een agrariër (vers 6).

Welke kenmerken zien we in het optreden van een soldaat?

1. Allereerst wordt van een soldaat absolute gehoorzaamheid en discipline geëist. Hij moet het gezag gehoorzamen. Hij moet ter wille van de overwinning beslist datgene doen wat hem wordt opgedragen.

Voor ons als kinderen Gods betekent dit, dat van ons gehoorzaamheid aan het Woord van God wordt gevraagd (1 Sam. 15:22; Joh. 14:15; 15:14; Rom. 6:17). Maar ook gehoorzaamheid aan de leiders in onze gemeente, mits zij uiteraard conform het Woord van God handelen (Hebr. 13:17).

2. Daarom ook zien we in een goede soldaat absolute dienstbaarheid. Een soldaat heeft géén tijd voor bijbaantjes, want als men midden in een veldslag of een oorlog verwickeld is, kan men als soldaat niet even iets anders gaan doen. Want dan verliest men de veldslag. Een soldaat kan logischerwijs dus niet bezig zijn met zijn dagelijkse levensonderhoud, met zijn eten en drinken (1 Cor. 9:7). Daarom zorgt degene die hem als soldaat heeft aangesteld voor hem. En de soldaat wéét dat hij hierop mag vertrouwen.

Zo zal God de Vader ook voor ons, Zijn kinderen, zorgen als wij strijden voor de zaak van Christus. Wij hoeven ons niet druk te maken om ons dagelijkse leven (Matt. 6:24-34).

3. Tenslotte zien we in een soldaat de bereidheid om offers te brengen en om ontberingen, dus verdrukkingen, te ondergaan. Een goede soldaat is zelfs bereid om voor zijn land in de strijd te sterven. Hij is tot in de dood getrouw aan zijn koning of aan zijn regering.

Paulus roept ons op om in het volgen van Jezus dezelfde instelling te hebben als een soldaat. Mijn broeders en zusters, laten we onze harten goed onderzoeken. Hebben wij werkelijk deze bereidheid, waartoe ook Jezus ons oproept (Openb. 2:10)?

Matt. 8:8-10 – “En de hoofdman over honderd, antwoordende, zeide: Heere! ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak zoudt inkomen; maar spreek alleenlijk een woord, en mijn knecht zal genezen worden. Want ik ben ook een mens onder de macht van anderen, hebbende onder mij krijgsknechten; en ik zeg tot dezen: Ga! en hij gaat; en tot den anderen: Kom! en hij komt; en tot mijn dienstknecht: Doe dat! en hij doet het. Jezus nu, dit horende, heeft Zich verwonderd, en zeide tot degenen, die Hem volgden: Voorwaar zeg Ik u, Ik heb zelfs in Israël zo groot een geloof niet gevonden.”

Broeders en zusters, willen wij als leden van Jezus' Lichaam dwars door de vóór ons liggende zware tijden en verdrukkingen heen (door de Jordaan) veilig in het Koninkrijk van Koning Jezus arriveren, dan moeten wij bereid zijn om (1^e) absoluut gehoorzaam aan het Woord te zijn, (2^e) volledig dienstbaar aan Jezus te zijn en (3^e) verdrukkingen te lijden. Jezus zal ons dan, zoals uit het dit schriftgedeelte bleek, vast en zeker waarderen.

Welke kenmerken zien we in het optreden van een atleet?

1. Paulus zei dat iemand pas de kroon zal ontvangen, als hij wettelijk heeft gestreden. Dat wil zeggen, dat hij zich aan de regels heeft te houden van het spel. Elke deelnemer móét die regels gehoorzamen. Zo niet, dan volgt er diskwalificatie. Daarom zal elke atleet om zich te oefenen zijn trainingen ook beslist inrichten met inachtneming van de regels van het spel. Dit uitgangspunt geldt ook voor de kinderen Gods. Als wij de voorwaarden die in het Woord van God worden gesteld niet nakomen, zullen wij worden gediskwalificeerd. Dan kunnen wij géén prijs winnen en dan zullen wij de overwinnaarskroon niet ontvangen.

2. Uiteraard zal een atleet ook álles op álles moeten zetten om te winnen. Een atleet moet zich in alles onthouden, dus op tijd naar bed en gezond leven – niet roken, niet drinken. Én

hij zal zijn lichaam tot dienstbaarheid moeten dwingen. Dat wil zeggen dat hij zijn lichaam en zijn karakter als het ware tot discipline dwingt en onderwerpt door regelmatig te trainen en door die trainingen zijn lichamelijke en mentale conditie tot het uiterste peil op te voeren. Maar alle inspanningen verricht de atleet voor vergankelijke glorie en een vergankelijke prijs.

1 Cor. 9:24-27 – *“Weet gijlieden niet, dat die in de loopbaan lopen, allen wel lopen, maar dat een den prijs ontvangt? Loopt alzo, dat gij dien moogt verkrijgen. En een iegelijk, die om prijs strijdt, onthoudt zich in alles. Dezen dan doen wel dit, opdat zij een verderfelijke kroon zouden ontvangen, maar wij een onverderfelijke. Ik loop dan alzo, niet als op het onzekere; ik kamp alzo, niet als de lucht slaande; Maar ik bedwing mijn lichaam, en breng het tot dienstbaarheid, opdat ik niet enigszins, daar ik anderen gepredikt heb, zelf verwerpelijk worde.”* Paulus maakt ons duidelijk dat wij, n t zoals atleten, volhardend alles op alles moeten zetten in het volgen van Jezus op onze geestelijke loopbaan. Maar d n voor een eeuwige kroon die wij straks uit Gods handen mogen ontvangen.

3. Tenslotte zal een goede atleet moeten strijden in de volle verzekerdheid, dat juist hij degene is die zal winnen en dat juist hij de hoofdprijs zal winnen. Dit blijkt keer op keer uit de sportprogramma’s en de interviews op de televisie. De winnaars blijken uiteindelijk steeds weer ware vechters te zijn, die niet alleen hopen maar ook vast geloven, dat zij zullen winnen (Hebr. 6:11; 10:22).

Geliefde broeders en zusters, nu komt wellicht de vraag bij u op, dat wanneer er slechts  en persoon kan winnen, wat er dan zal gebeuren met al degenen die niet de  erste werden. Laten we 2 Tim. 4:6-8 lezen: *“Want ik word nu tot een drankoffer geofferd, en de tijd mijner ontbinding is aanstaande. Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben.”*

Wat een genade, dat de Heer de kroon aan iedereen geeft, die de eindstreep heeft behaald. Niet alleen de snelste, beste atleet krijgt de kroon. Neen,  ok degene die bijvoorbeeld op de 892.431ste plaats eindigt. Ieder die volhoudt tot het einde en de finish haalt, wordt beloond. Aan ieder die Jezus liefheeft en de goede strijd strijdt, dus (1 ) het Woord van God gehoorzaamt, (2 ) alles op alles zet en (3 ) het rotsvaste geloof tot aan z’n dood behoudt, zal de kroon der rechtvaardigheid worden gegeven. Prijst God!

Welke kenmerken zien we in het werk van een landman?

1. Paulus zei dat een landman werkt. Voor wie? Hij is dienstbaar aan zijn gezin, aan zijn bedrijf. Hard werken is een van de kenmerken van de landman. Zodra en zolang het licht is, van ’s morgens vroeg tot ’s avonds laat, verzorgt hij zijn vee en bewerkt hij zijn akkers. Hij moet het vee voeren en de koeien melken. Hij moet de schapen scheren. Hij moet het land van stenen zuiveren, het onkruid voortdurend verwijderen. Hij moet de dorens en de distels weghalen. Dan moet hij nog ploegen, eggen en zaaien, oogsten.

Ook Jezus werkte zolang het nog dag was. Joh. 9:4 – *“Ik moet werken de werken Desgeenen, Die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; de nacht komt, wanneer niemand werken kan.”*

Het spreekt daarom vanzelf, dat wij Jezus hierin moeten volgen. Joh. 14:12 – *“Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Die in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en zal meerder doen, dan deze; want Ik ga heen tot Mijn Vader.”*

2. Uit Jes. 28:26 mogen we verstaan dat het God is, die de landman onderwijst in de manier waarop hij moet werken. Ongelovigen zullen dat wellicht niet begrijpen, maar toch is het zo. Is het immers niet zo, dat het klimaat, de natuurwetten, de bodemcondities en de weersomstandigheden Gods schepping zijn en hem duidelijk maken ho  hij het beste kan werken?

Een landman moet bereid zijn te luisteren en te gehoorzamen aan deze externe condities. Zo niet dan haalt hij slechts misoogsten binnen. Evenzo zullen de kinderen Gods pas oogsten, als ook zij steeds bereid zijn om het Woord van God in hun levens te gehoorzamen.

3. Één heel belangrijk kenmerk van de landman is ook, dat hij geleerd heeft om lankmoedig (geduldig) te zijn of althans weet dat hij dit zou moeten zijn. Jak. 5:7-8 – *“Zo zijt dan lankmoedig, broeders, tot de toekomst des Heeren. Ziet, de landman verwacht de kostelijke vrucht des lands, lankmoedig zijnde over dezelve, totdat het den vroegen en spaden regen zal hebben ontvangen. Weest gij ook lankmoedig, versterkt uw harten; want de toekomst des Heeren genaakt.”*

Dat betekent allereerst, dat hij niet moet klagen, steunen en zuchten. In Nederland vindt men het haast spreekwoordelijk, dat boeren altijd maar klagen. Nooit zijn de weersomstandigheden goed. Dan is het weer te nat, dan te droog. Dan is het te warm, dan weer te koud. Daarom zei Jakobus tegen de lezers van zijn brief in het volgende vers 9: *“Zucht niet tegen elkander, broeders, opdat gij niet veroordeeld wordt; ziet, de Rechter staat voor de deur.”* Dus, mijn broeders en zusters, klaag niet en zucht niet tegen elkaar. Verdraag elkaar en verdraag de leidinggevenden in de gemeente.

Leert ook om lankmoedig en geduldig te zijn. Voor een landman is dit heel belangrijk. Hij moet ook wel, want hij kan de natuur niet dwingen. Hij móét wachten op de oogsttijd. Hij kan niet anders. Als hij alles heeft gedaan aan zijn land wat hij redelijkerwijs kon doen, kan hij nog slechts wachten op een hopelijk rijke oogst.

Nadat de vroege regens zijn gevallen, ziet hij eerst heel kleine plantjes op zijn velden. Maar nog géén vruchten. Elke landman weet dat hij geduldig moet wachten en dat er na die eerste regens een lange, droge en warme periode zal aanbreken. Een periode waarin de zon soms zó hard brandt, dat de plantjes bijna verdorren. Maar hij moet er op vertrouwen, dat desondanks de plantjes groeien. Zij hebben immers in het begin voldoende regens ontvangen en zijn geplant in een goede, bemeste bodem. Nu begint ook het onkruid weer te groeien, maar hij kan en mag niets doen, omdat hij anders de kans loopt om de goede plantjes uit te trekken. De landman moet wachten en hopen op God. Wachten dat God op tijd de spade regens zal laten vallen, waardoor de plantjes een geweldige groeistimulans zullen krijgen om een rijke oogst voort te brengen.

De landman móét lankmoedig zijn. Van Dale Woordenboek verklaart dit als volgt, namelijk *“heel geduldig zijn en daarbij tevens veel kunnen verdragen”*. De Griekse grondtekst verklaart het als volgt: *“een last dragen en bereid zijn om (ondanks die last) zo lang mogelijk lijden te verdragen”*. Als we hierover nadenken, is lankmoedigheid dus de eigenschap van zelfbeheersing en geduld, hoewel men geconfronteerd wordt met provocaties, verdrukkingen en teleurstellingen.

Geliefde broeders en zusters, alzo is het ook in onze geestelijke levens. Als wij onze levens hebben laten reinigen en restaureren door Jezus' kostbare Bloed, als wij onze karakters ondersteboven hebben gekeerd en hebben laten veranderen, als de Heilige Geest onze harten heeft gevuld, als onze gemeenschap bij het Woord van God in orde is, evenals ons getuigenis- en aanbiddingsleven, dan kunnen wij slechts één ding doen. Wachten in geloof! Wachten en verwachten (in geloof), dat God de kostelijke vruchten in ons leven zal geven. Wie lankmoedig is, geeft zich niet over aan slechte omstandigheden en verdrukkingen en wil niet daaronder bezwijken. Neen, die geeft zich in vol vertrouwen over aan de Heer.

In het begin van deze prediking kwam reeds aan de orde dat het volk van Israël, teneinde het Beloofde Land te bereiken, de Arke des Verbonds moest volgen bij het doorsteken van de Jordaan. Dit Beloofde Land Israël was in Gods ogen een heel bijzonder Land, want het was een land van bergen en dalen waarop Gods ogen voortdurend gericht zouden zijn. Een land dat God zou verzorgen en waarop God Zijn zegenende regens zou gieten. Mits het volk Hem van harte zou liefhebben en dienen.

Deut. 11:10-14 – *“Want het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven, is niet als Egypteland, van waar gij uitgegaan zijt, hetwelk gij bezaaidet met uw zaad, en bewaterdet met uw gang, als een kruidhof. Maar het land, waarheen gij overtrekt, om dat te erven, is een land van bergen en van dalen; het drinkt water bij den regen des hemels; Een land, dat de HEERE, uw God, bezorgt; de ogen des HEEREN, uws Gods, zijn gedurig daarop, van het begin des jaars tot het einde des jaars. En het zal geschieden, zo gij naarstiglijk zult horen naar Mijn geboden, die Ik u heden gebiede, om den HEERE, uw God, lief te hebben, en Hem te dienen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel; Zo zal Ik den regen uws lands geven te zijner tijd, vroegen regen en spaden regen, opdat gij uw koren, en uw most, en uw olie inzamelt.”*

Dit is ook het land, broeders en zusters, waarin wij na onze bekering wandelen. Wij wandelen in een land van bergen en dalen, dus van dood en opstanding. Moeiten, zorgen en verdrukkingen zullen ons zeker niet bespaard blijven. Maar Gods ogen zijn op ons gericht en Hij verzorgt ons. Hij zal op tijd de noodzakelijke regens van de Heilige Geest in onze levens uitgieten. Hij is het, Die voor ons zal zorgen, mits wij Hem met ons hele hart liefhebben en Hem dienen. Hij wil dat wij op Hem blikken. In geloof en vertrouwen. En niet op de omstandigheden die soms zo moeilijk schijnen. Dán zal Hij ons zegenen en de kostelijke vruchten van een rijke oogst schenken.

4. En als dan die oogst er is, mag de landman zelf als eerste van de vruchten genieten. Dit zei Paulus uitdrukkelijk (2 Tim. 2:6; 1 Cor. 9:7). Wat een feest zal het zijn als wij de oogst mogen binnenhalen en van de vruchten mogen genieten. Dáárom gebod God aan Israël om bij die gelegenheid feest te vieren (Ex. 23:16). Hij wilde dat er vreugde in de harten zou heersen en dankbaarheid om de zegeningen die God had gegeven.

Wat een feest zal het zijn als wij de vruchten van onze arbeid voor Jezus zullen zien. Als wij de zielen zullen zien binnenkomen in de gemeente waarin wij verkeren. Hierop mogen wij vertrouwen, indien wij alles wat mogelijk is hebben gedaan. Ten laatste zullen wij onze vruchten zien als wij zijn aangekomen in ons eeuwig huis in de hemel. Dan zal Jezus tegen ons zeggen: *“Zie daar, de rijke oogst van jouw arbeid!”*

Dit is het wat Paulus bedoelt, als hij zegt dat de landman als eerste van de vruchten mag genieten. Indien wij net als de landman, (1e) hard werken voor Jezus, (2e) luisteren naar wat God zegt en (3e) ondanks de verdrukkingen lankmoedig zijn, dan zullen wij eens de vruchten mogen smaken.

Tot slot

Broeders en zusters, heeft u gezien, dat zowel van de soldaat, als van de atleet en de landman véél wordt gevergd? Zo wie dan aan zijn Heiland Jezus Christus dienstbaar wil zijn, die moet eveneens bereid zijn om offers te brengen en gedisciplineerd alles op alles te zetten. Van hem wordt een lankmoedig en volhardend geloof in en vertrouwen op God gevraagd. Maar dit alles is slechts mogelijk door strikte gehoorzaamheid aan het Woord van God. Daarom leert de Bijbel ons dat gehoorzamen beter is dan offeranden.

1 Sam. 15:22 – *“Doch Samuel zeide: Heeft de HEERE lust aan brandofferen, en slachtofferen, als aan het gehoorzamen van de stem des HEEREN? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette der rammen.”*

Moge onze Redder en Meester, de Heere Jezus Christus, Die Zijn kostbare Bloed voor ons gaf aan het kruis op Golgotha, ons allen deze week rijkelijk zegenen. Amen.